

A Győri Ítéltábla a dr. Juhász László ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Farkas Roland ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2015. október 19. napján kelt 13.P.20.977/2014/51. számú ítélete ellen a felperes által 53. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül 30.000 (Harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A felperes pontosított kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a **Település 1...1** szám alatti ingatlan területén végzett zaj- és szaghatással járó birtoksértő magatartástól. Kérte annak megállapítását, hogy az alperes a tevékenysége okozta zajterheléssel megsértette a felperes egészséggel kapcsolatos személyiségi jogait, és ebből eredően az alperest 300.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés megfizetésére, valamint 2014. január 1. napjától kezdődően havi 13.000 forint gyógyszerköltség, mint kártérítési járadék megfizetésére kérte kötelezni.

A felperes a **Település 1...2.** szám alatti ingatlan tulajdonosa, az alperes közel vele szemben, a **Település 1...1.** szám alatt lakik.

A **Település 1-i** Közös Önkormányzati Hivatal 2013. július 17-én kelt 720-6/2013. számú határozatában megállapította, hogy az alperes telepengedély nélkül végez ipari tevékenységet, ezért a fémmegmunkálási ipari tevékenységtől eltiltotta.

2013. október 9-én 7/2013 szám alatt az alperes által végzett, szerszámgyártást, mint bejelentés köteles tevékenységet az 57/2013. (II.27.) Kormányrendelet 8.§. (1) bekezdése alapján nyilvántartásba vette.

A felperes sérelmezte, hogy az alperes a fentiek ellenére a zavaró jellegű , erős hang- és szaghatással járó lakatos tevékenységét (a telepengedély köteles fémipari- fémszerkezeti- és fémfelület kezelési munkálatokat) nem csak munkaidőben, hanem az esti órákban és hétvégente is, valamint nem csak a műhelyén belül, hanem az udvarán is végzi.

A tevékenysége a felperesnél fejfájást, álmatlanságot, asztmatikus tüneteket eredményez.

Az alperes a jogalap hiányában a kereseti kérelem elutasítását kérte. Vitatta, hogy ingatlanán zaj- vagy szaghatással járó, zavaró tevékenységet folytat.

Elismerte, hogy egyéni vállalkozóként - géplakatos szakmájából adódóan - gépalkatrész gyártást végez. A műhelyében plazmavágó hegesztőgép, fémipari szalagfűrész és kompresszor, valamint köszörű található.

A Tatabányai Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletével a kereseti kérelmet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 76.200 forint perköltséget.

A 2013. évi CLXXVII. törvény 8. § /2/ bekezdése alapján a jogvitát a korábban hatályos 1959. évi IV. törvény (r.Ptk.) 75.§., 76.§., 84.§. , 339.§. és 188. §-ai alkalmazásával bírta el figyelemmel arra, hogy a személyhez fűződő jogok alapján érvényesíthető polgári jogi igényekre a jogsértés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni. A Ptk. hatályba lépése előtt megkezdődött, folyamatosan tanúsított jogsértő magatartás abban az esetben is a korábban hatályos jogszabályok rendelkezései alapján bírálendő el, amennyiben a jogsértő magatartás befejezése a 2013. évi V. törvény (Ptk.) hatályba lépése (2014. március 15.) utáni időpontra esik.

A törvényszék leszögezte, hogy önmagában a lakatosmunka, a hegesztés, forgácsolás, köszörülés végzése a kereset jogalapjának fennálltát nem eredményezi. A felperesnek elsőként azt kellett bizonyítania, hogy az alperes folyamatosan zavaró mértékű zaj- és szaghatással járó tevékenységet folytat.

A bíróság a perben több tanút hallgatott meg, köztük "A"-t a felperes lányát és annak barátját, a néhány alkalommal odalátogató "B"-t.

Közülük elsősorban "A" vallomása támasztotta alá a felperes által elmondottakat, a bíróság azonban vallomásukat nem fogadta el részben elfogultságuk, részben a nyilatkozatok határozatlansága okán, részben amiatt, hogy nem állandó jelleggel tartózkodnak az ingatlanon.

A perben meghallgatott további, független tanúk - köztük "C", a település polgármestere, "D" jegyző, "E" és "F" szomszédok, valamint "G" teljes egészében cáfolták a felperes által előadottakat .

A kereset jogalapját a beszerzett hatósági iratok sem támasztották alá.

A törvényszék vizsgálta a ... Megyei Kormányhivatal KED/4/490/13. számú és az ... Környezetvédelmi és Természetvédelmi Hivatal 10170/2014. számú iratában foglaltakat, amelyek nem tartalmaztak a kereseti tényállásban előadottakat igazoló adatokat.

A **Település 1** község jegyzője által - előzetes bejelentés nélkül, sorozatosan - végzett hatósági ellenőrzések során sem volt kirívóan zajos tevékenység észlelhető.

A felperes által csatolt CD felvételek - a törvényszék álláspontja szerint - azért nem támasztották alá az általa előadottakat, mivel a felvételekből objektíven nem határozható meg, hogy a felvett zajhatások eredetileg milyen hangosak voltak.

A felperes nem tudta megjelölni, hogy melyik CD, melyik felvétel a kereseti tényállás mely részét bizonyította.

A fentiek tükrében a törvényszék szükségtelennek ítélte az alperesnek "C" és "D" tanúk ismételt, valamint "H", "I", "J" tanúk meghallgatására vonatkozó indítványát figyelemmel arra, hogy a bizonyítási teher nem az alperesre hárult. Az elsőfokú bíróság elutasította a ... Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve Laboratóriumi Decentrum Zaj-, Rezgés- és Világítási Laboratóriumának megkeresésére vonatkozó, és a zajmérésre tekintettel igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó indítványt is, mivel igazolt, értékelhető zajhatás hiányában annak mértékében további bizonyítás nem volt lefolytatható.

A felperes által meghallgatni kért tanú, "K" a felperes szerint sem tudott volna a korábbi tanúk által előadottakon túl, egyéb információval szolgálni.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte az alperes perköltségben marasztalása mellett.

Az álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványainak elutasítása miatt a bizonyítási eljárást nem folytatta le a megalapozott döntéshez szükséges mértékben, és a tényállást a hiányos bizonyítékok téves és okszerűtlen mérlegelésével állapította meg.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az alperes annak ellenére végez továbbra is telepengedély köteles tevékenységet, hogy attól a jegyző a 720-6/2013. számú határozatával eltiltotta. Az alperes ugyanis nem az általa bejelentett, az 57/2013. (II.27.) Kormányrendelet 1. számú melléklet 71. pontja szerinti szerszámgyártást, hanem telepengedély köteles lakatos- és egyéb fémipari munkákat végez. E körben jelentősége van annak, hogy alperesnek a szakképzettsége is lakatos, illetve egyéni vállalkozói igazolványa szerint is az alperes főtevékenysége géplakatos (48.irat.).

Kiemelte, hogy a ...Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve Laboratóriumi Decentrum Zaj, Rezgés és Világítási Laboratórium részéről 2013. november 27-én készített „Mérési jegyzőkönyv hatásterület mérésről” elnevezésű irattal szemben a felperes videofelvételekkel bizonyította, hogy az alperes olyan méretű fémszerkezeteket és gépeket készít, javít, melyek nem férnek be a kb. 20 m²-es műhelyébe, ezért a fémszerkezetek köszörülését, kalapálását az udvaron végzi. Erre tekintettel a jegyzőkönyvben rögzített 42,8 dB-es zajterhelés nem a valós értéket mutatja. Az alperes nem csak az általa állított időkeretben végzi a tevékenységet, hanem éjszaka, hajnalban, és ünnepeken.

Kitért arra, hogy - az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal szemben - a videofelvételek bizonyítékkul szolgálnak arra, hogy az ott hallható zajok az alperes ingatlanán végzett tevékenységekből származnak. Az adott környéken ugyanis az alperesen kívül más nem folytat a felvételeken hallható zajjal járó tevékenységet, ezért azok kizárólag az alperes műhelyéből származhatnak. Amennyiben ezt az alperes vitatja, úgy a felvételekkel szemben neki kell bizonyítania, hogy a zajok nem az ő ingatlanáról származnak, azaz a bizonyítási teher megfordul.

A felperes kiemelte, hogy önmagában a hozzátartozói kapcsolat nem teszi elfogulttá a tanúkat, a vallomásuk figyelembe vehető, amennyiben egyéb körülmény is alátámasztja az általuk előadottakat.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges, egyben elégséges körben lefolytatta, a bizonyítékok okszerű értékelésével helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetései és azok indokaival is az ítélet tábla egyetértett. A fellebbezésben írtakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A perben a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy az alperes által folytatott tevékenység olyan mértékű zavaró zaj- és szaghatással jár, amely - a felperes egyéni érzékenységén túlmenően - az általános társadalmi elvárhatóság mércéjét meghaladja, és ezzel okozati összefüggésben sérül a felperes egészséghez fűződő személyiségi joga.

Annak megítélése során, hogy a lakatos jellegű tevékenységből eredő zajterhelés a közvetlen lakókörnyezet számára zavaró-e, nem a telepengedélynek vagy hiányának, hanem a peres felek szomszédságában illetve a környéken életvitelszerűen tartózkodók tanúvallomásának van alapvető jelentősége.

Az ott élők nyilatkozataiból vonható le olyan következtetés, hogy az alperes tevékenységből eredő zajterhelés meghaladja-e azt a mértéket, amelyet az egyes személyek az általános elvárhatóság szerint még tűrni kötelesek.

A felperes lánya és annak barátja kivételével a meghallgatott érdektelen tanúk mindegyike egybehangzóan akként nyilatkozott, hogy az alperes tevékenysége a környéken zavaró mértékű zajjal nem jár. Az alperes bejelentés köteles tevékenysége végzésével okozott, az azzal szükségszerűen együtt járó zajhatás, a környékbeliak által is általánosan elfogadható mértéket nem haladja meg.

Ezt teljes egészében alátámasztották a sorozatosan, több ízben, különböző időpontokban és bejelentés nélkül végzett hatósági ellenőrzések során tapasztaltak is.

A 2013. november 27-i zajterhelés mérés eredménye szintén az előírt határérték alatt van.

A felperes nem hivatkozott olyan bizonyítékra, amely igazolja, hogy az alperes a tevékenységét az udvaron és nem a műhelyben végzi. Erre a szétszerelhető gépek, berendezések méretéből nem lehet következtetni. Ez okból nincs olyan objektív bizonyíték, amely a 2013. novemberi vizsgálat eredményét megkérdőjelezné, és akusztikus szakértői vizsgálat elrendelését indokolta volna.

Arra helytállóan hivatkozik a felperes, hogy lányának és annak barátjának tanúvallomása pusztán a hozzátartozói viszonyra tekintettel nem mellőzhető. Azonban a független, érdektelen tanúvallomások és a hatósági ellenőrzések által bizonyítottak cáfolatára az elfogulatlannak nem tekinthető és tanulmányai miatt nem folyamatosan a felperesnél tartózkodó "A", és a felperest ritkán látogató "B" tanúvallomása önmagában nem alkalmas.

A 16 darab lemezen rögzített számtalan videófelvétel-töredék jelentős részén csak természetes zajok, és átlagosnak tekinthető utcaforgalom zaja észlelhető, amely egyértelműen arra enged következtetni, hogy a felperes által sérelmezett zajok időlegesen.

A felvételek másik részén hallható, és esetlegesen az alperes tevékenységéhez köthető hangok erőssége az egyéb, utcaforgalommal szükségszerűen együttjáró zajok mértékét lényegesen nem haladják meg.

A fentiek mellett nem hagyható figyelmen kívül hogy a felperes saját készítésű hangfelvételeinek hanghatás erőssége technikailag befolyásolható, ezért objektív bizonyítékként nem értékelhető.

A kifejtettek tükrében a felperes által felajánlott bizonyítékok nem adnak alapot annak megállapítására, hogy az alperes tevékenységéből származó zaj- és szagterhelés az általánosan elfogadható mértéket meghaladja, így az jogellenesen zavaró, birtoksértő jellegű.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése értelmében a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§. § /2/, /5/ , /6/ bekezdései alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség alperes részére történő megfizetésére köteles.

Győr, 2016. évi március hó 17. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó